

בכרך הגדול, בו מתרכז כל תושב שביעי באיים הבריטיים. שוררת דממה בשטות שלאחר חצות. אך היא מופרעת על ידי שני סוגי אנשים: רודפי תענוגות ורודפי לחסיל'לים. מסיבות העולות אלפי לירות. כוסות תה לחימום הגוף. העולות כמה פרוטות, מסמלות את התהום הפרושה בין המעמדות באנגליה. שטרם השוותה את אורחיה, למרות היותה נתונה לשלטון סוציאליסטי שמטרת היסוד שלו היא הסרת הניגודים החברתיים בבריטניה.

היקרים יותר, עוקפים את החוק בעזרת נערות רקדניות נאות, המרקדות לפני הלקוחות, משתעשעות עמהם, לאחר מכן, זוכות בדמי עמילות מהמשקאות שהלקוחות קונים. **מי מאושר יותר?** אולם לונדון, כרך שבעת המליונים, אינה מורכבת, בשעות שלאחר חצות, ממחפשי תענוגות בלבד. נוסף לסוג האנשים המספקים את התענוגות, קיים סוג האנשים המספקים את המזונות. הם עובדים קשה יותר וממושכות יותר מאשר עובדי משמרות לילה רגילים בבתי החרושת, במוסכי האוטובוסים ובבתי הדפוס (בהם מתחילה העבודה שעה לפני חצות, מסתיימת עם הפציע השחר).

בשעה שלוש מגיעה התוצרת הראשונה לשוקים, כעבור חצי שעה מופיעים הקמעונאים הדואגים להובלת הסחורה לחנויותיהם שתיפתחנה כעבור חמש שעות. היום מתחיל בשעה ארבע, עם התברר הרקיע, כאשר עובדי יום מתחילים להרהר ביציאתם מן המטה (המקדמים: נהגי האוטובוסים, החלבנים, מנקי הרחובות), מחליטים בני העשירים לחזור לבתיהם ממסיבותיהם.

למרות שהבדל המעמדות קטן בעשרים השנים האחרונות, לא הוסרה המחיצה כליל ודאי שלא נקבע מי מאושר יותר: בת העשירים הצעירה שהוציאה אלפיים לירות על נשפייה בה היא חייבת להתחבר אל בני שכבתה או סבל השוק השותה את כוס התה העולה כמה פרוטות והרשאי לבחור את חברתו לפי ראות עיניו.

מאת רוני בר

דם העובר את מרכזה של לונדון, הרועש לאור היום, בשעת חצות ולאחריה, ימצאו שמם וישקט לחלוטין. טוב אין שאון וצפיפות השולטים ברחובות רובו של יום, אפילו בתי קולנוע מאחרים כבר סיימו את הצגותיהם ומעטים הם בתי הקפה (מלבד אחד או שניים, הפתוחים עד אור הבוקר) שעדיין מחזיקים את דלתותיהם פתוחות. הרוצה לראות את חיי הלילה של המטרופולין צריך לדעת היכן לחפשם. מועדוני הלילה מבוקרים על ידי אורחים מחוץ ללונדון, שבאו להתפעל מגדלותה, כמה לונדונים שוהים בהם דרך קבע. כל האורחים הם בעלי אמצעים (או לפחות בעלי סכומי כסף רציניים למדי) כי התשלום למשקאות משכרים אחר השעה האסורה הוא גבוה ביותר.

אך למרות שהמסבאות סוגרות בעשר וחצי נמצאו כמה דרכים העוקפות את האיסור של הגשת משקאות חריפים: לעתים ניתן רשיון להגיש משקאות יחד עם ארוחה, המצטמצמת ברוב המקרים בכריך מעופש, הנשאר, למטרות החוק, על השולחן כל עוד שותה הלקוח. דרך אחרת: ניצול הסעיף בחוק המתיר הגשת משקאות במסיבות פרטיות. מותר לשתות מבקבוק שהלקוח הביא עמו ולכן מזמינים בקבוק למפרע במועדון פרטי למחצה ונהנים ממנו כדרוש. למרות שחוקי איסור אלה הוקלו במעט השנה, שהיא שנת הפסטיבאל המושך מאות אלפי אורחים לבריטניה, הם עדיין עומדים ברוב חומרתם. התוצאה: להשיג משקה בשעות מסוימות היא משימה קשה ולכן נוצר ההרגל לשתות הרבה ככל האפשר בזמן הקצר ככל האפשר. כך נוצרה נפיצות השכרות ומכירת משקאות תחת שמות מוסוים. במועדוני הלילה

לונדון אתר הצדקה